“நான் தசேத்தை நசேிக்கிறனே். பணத்தையும் நசேிக்கிறனே்” என்று விசாரணை நீதிபதியின் மௌன் வாக்கும□லம் அளித்திரூக்கிறார் ஹன்சி கூரோனியவே. “நாட்டை நசேிக்கிறனே் நோட்டையும் நசேிக்கிறனே்.” அடடா, இது ஓரு கவிதை! லட்சோப லட்சம் மனச்சாட்சிகள் கூரோனியவேின் இந்தக் கவிதை ம□லம் பசேுகின்றன. “நான் மனவைியை நசேிக்கிறனே், காதலியையும் நசேிக்கிறனே்.”, “நரே்மையை நசேிக்கிறனே், லஞ்சத்தையும் நசேிக்கிறனே்.”, “பூரட்சியை நசேிக்கிறனே், சொத்தையும் நசேிக்கிறனே்.”, “சவேையை நசேிக்கிறனே், சன்மானத்தையும் நசேிக்கிறனே்” என்று பலவாறாக நம் காதில் ஒலிக்கிறது இந்தக் கவிதை!

போவோர் வரூவோரலெ்லாம் கூரோனியவேைகை் காறித்தூப்பூகிறார்கள். எப்போதுமே க□ட்டத்தோடு க□ட்டமாக தரும அடி போடூவது மிகச் சூலபமான காரியம். இப்படித்தான் ஓரு விலை மாதுவூக்கு தரும அடி போட்டூக் கொண்டிரூந்த க□ட்டத்தாரிடம் ஏசு சொன்னார், “உங்களில் பாவம் சயெ்யாதவர்கள் அவள் மீ து கல் எறியூங்கள்.” உடனே அந்த யோக்கியர்கள் அனவைரும் கல்லகை் கீ ழே போட்டு விட்டார்கள். தானும் பாவிதான் என்றால், கல்லை தன்மீ தே எறிந்து கொள்ளலாமே என்று அவர்களுக்கு்த் தோன்றவில்லை. ஏன் தோன்றவில்லை? “அடுத்தவர்களை விமரிசனம் சயெ்வது எளிது. தன்னதை்தானே விமரிசனத்துக்கு உட்படுத்திக் கொள்வதனெ்பது தன்மீ தே நரெூப்பை அள்ளிக் கொட்டிக் கொள்வதபை் போன்றது” என்றார் மாவோ. நரெூப்பு மலேே பட்டால் சுடும் என்பது இரண்டாவது பிரச்சினதைான். அந்த நரெூப்பை எடூப்பதற்கே நமக்கு்க் கை வரூவதில்லையே, அதுதான் ம□ல மூதல் பிரச்சினை.

கூரோனியே நிறவறெி பிடித்த தனெ் ஆப்பிரிக்காவின் கிரிக்கடெ் ஆட்டக்காரன். விளையாட்டையே ஓரு பணம் கறக்கும் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் கிரிக்கடெ் ஆட்டக்காரர்கள். இத்தகயை பரே் வழிகளுடன் நம்மை ஒப்பிட்டூப் பார்ப்பதும் பரிசீ லனை சயெ்வதும் நியாயம்தானா என்று சிலர் கரூதக் க□டும். நரே்மை, தியாகம், உழைப்பு போன்ற சிறந்த பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு உன்னதமான மனிதர்களின் வாழ்க்கையிலிரூந்து கற்பது சரியனெ்றால், இழிந்த பண்புகளகை் களைந்து கொள்வதற்கு இழிந்தவர்கள் எனப்படூவோர் அந்நிலையை எங்ஙனம் அடைந்தனர் என்று அறிந்து கொள்வதும் சரியானதுதான். எனவே, கூரோனியமே தான விசாரணையின் ஊடாக நம்மை நாமே கூறுக்கு விசாரணையும் சயெ்து பார்த்துக் கொள்வோம்.

ஓரு இளஞைனாக தனெ் ஆப்பிரிக்க அணியில் சரேந்தபாேது இப்பாேது கறுவதபை்பாேல தசேத்தை, ஆடத்தை, அணியை கூராேனியே நசேித்திருக்க மாடடார் என்றா நினகை்கிறீ ர்கள்? நசேித்திருப்பார். அன்று ஓருவளேை யாரனேும் ஓரு சதாடத் தரகன் தாேற்பதற்காகக் காசு கொடுக்க மான் வந்திருந்தால் அதை அவன் முகத்தில் எறிந்திருக்க மாடடார் என்றா நினகை்கிறீ ர்கள்? எறிந்திருப்பார். இன்றாே, அவருடயை பணத்தாசை கணை்டில் ஏற்றப்படடவுடன் அவருக்குத் தனது அன்றயை நாடடுப் பற்று நினவைுக்கு வருகிறது.

கருணாநிதிக்கு அந்த நாளில் அரகை்கால் சடடயைுடன் திருவாரூரில் இந்தி எதிர்ப்பு ஊர்வலம் நடத்திய காடசிகள் நினவைுக்கு வருவதபை் பாேல. காங்கிரசுக்குத் தரகு வலேை பார்த்துக் கொணை்டிருக்கும் சூர்ஜித் பாேன்றாேருக்கு விடுதலபை் பாேராடடகாலத்தில் அனுபவித்த பாேலீ சு சித்திரவதகைள் நினவைுக்கு வருவதபை் பாேல. ஓரு மாதிரியாக ஓய்வு பறெ்று உறங்கும் முன்னாள் பூரடசிக்காரர்களுக்குத் தாங்கள் ஓய்வு உறக்கமின்றிப் பாடுபடட நாடகள் கனவில் வருவது பாேல.

தான் இன்னமும் தசேத்தை நசேிப்பதாகத்தான் கருதுகிறார் கூராேனியே. “பணத்துக்காக நாடடகை் காடடிக் கொடுக்கும் துராேகி” என்று தன்னதை்தானே அவரால் மதிப்பிடடுக் கொளள்ள முடியவில்லை. “சதாடியிடம் கை நீ டடிய அந்தத் தருணம் என்பது கம்பீ ரமான வாழ்க்கையில் நரேந்த ஓரு எதிர்பாராத சறுக்கல். நீ ண்ட தளெிந்த நீ ராேடயைில் கலந்த சிறு கசடு” என்று அவர் தன்னதை்தானே தறேெ்றிக் கொளகி்றார். நம்மயைும் நம்பச் சொலகி்றார். தவறிழதை்தவர்கள் பலரும், “அது தனக்கே தரியிாமல் தன்னில் நிகழ்ந்த விபத்து” என்றே நிரூபிக்க முயலகி்றார்கள். தன்னுடயை இயல்புக்கே முரணான இந்த இழிசயெலை எப்படிச் சயெ்தனே் என்று தனக்கே பூரியவில்லை என்கிறார்கள். இப்படியொரு பதிலால் திகதை்துத் தடுமாறும் மனவைிமார்கள் “எம் பூருசன் சொக்கத் தங்கமாச்சே. அந்தச் சிறுக்கி என்ன மருந்து வதை்து மயக்கினாளாே” என்று மந்திரவாதியிடம் ஓடுகிறார்கள். நாம் மந்திரவாதியிடம் ஓடத் தவேயைில்லை. அதவைிட சதாடடத் தரகனிடம் கை நீ டடிக் காசு வாங்கும்பாேது கூராேனியே எப்படிச் சயெல்படடிருப்பார் என ஆய்வது பயன் தரும்.

ஓரு ஊழல் சிந்தனை சயெல் வடிவம் பறெும்பாேதுதான் சம்பந்தப்படட மனிதனின் ஆகக் கீ ழ்த்தரமான குணாதிசயங்கள் அனதை்தும் ஆகத்துல்லியமான விழிப்புணர்வுடன் இயங்குகின்றன. அவன் ஓரு கம்யுனிஸ்டாகவாே, பாெதுநலவாதியாகவாே, மக்களிடயைே நற்பயெரடெுத்த தலவைனாகவாே இருக்கும் படசத்தில். அவன் தனது நடமைுறதை் தந்திரத்தில் நரியை விஞ்சி விடுகிறான். கூராேனியே ஓரு தூய கிறித்தவ நல்லொழுக்க சீ லர். கிரிக்கடெ் அணிக்குளள்யேே இருந்த பபைிள் கழுவின் தலவைர். எனவே அணியில், தான் மடடும்தான் சபல பூதத்திக்காரனா, தனக்கு ‘தாேழர்கள்’ இருக்கிறார்களா என்று அவர் அறிய விரும்புகிறார். “இந்த ஆடடத்தில் தாேற்றால் இத்தனை ஆயிரம் டாலர் கிடகை்கும் என்ன

சொல்கிறீ ர்கள்” என்று போகிற போக்கில் ஒரு நகைச்சுவை போல சக வீ ரர்களிடம் எடுத்து விடுகிறார். இவன் கிண்டல் செய்கிறானா ஆழம் பார்க்கிறானா என்று புரிந்து கொள்ள முடியாதவர்கள் அதை சிரித்து ஒதுக்குகிறார்கள், புரிந்தவர்கள் ஒப்பந்தம் போட்டுக் கொள்கிறார்கள்.

இப்போது குருமோனியே தனி ஆள் இல்லை. அணிக்குள் ஒரு ஊழல் அணி இருக்கிறது. ஊழல் அமைப்பு ரீ தியாகத் திரண்டு விட்டது. இனி அது தன்னுடைய தரும நியாயங்களை பேசி வணேட்டும். “நான் காசு வாங்கியது உண்மை. ஆனால், அதற்காக எந்த ஒரு ஆட்டத்தையும் விட்டுக் கொடுக்கவில்லை” என்று விளக்கமளிக்கிறார் குருமோனியே. அதனால்தான் “தசேத்தை நேசிக்கிறேன் பணத்தையும் நேசிக்கிறேன்” என்று கவிதை சொல்கிறார்.

ஒரு போலி கம்யூனிஸ்டு தொழிற்சங்கத் தலைவரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவருடைய மகனுக்கு நிர்வாகம் ஒரு வலேை போட்டுக் கொடுக்கிறது. ஒரு விசடேச் சலுகையாகத்தான் நிர்வாகம் அதைச் செய்கிறது. ஆனால், அதற்காகத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கை எதையும் அவர் விட்டுக் கொடுத்ததாக நிரூபிக்க முடியாது. விட்டுக் கொடுக்கவில்லை என்றே கொள்வோம். அவ்வாறு விட்டுத் தரவில்லை என்பதே அவர் பெற்ற சலுகையை நியாயமாக்கி விடுமா? மற்ற தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளுக்குக் கிடைக்காத அந்தச் சலுகை தனக்கு அளிக்கப்படுவது குறித்து அவர் கூச்சப்படவில்லை; அதைப் பெறுவதற்காக அவர் வெட்கித் தலைகுனியவுமில்லை. தொழிலாளர் கோரிக்கையை விட்டுத் தரவில்லை எனும்போது இந்தச் சலுகையைப் பெறுவதில் தவறென்ன என்று கேட்கிறார். அனைவருக்கும் வலேை என்பதுதானே கட்சியின் முழக்கம், அதில் என் மகன் மட்டும் கிடையாதா என்று தன்னைத் தேற்றிக் கொள்கிறார். இப்படிப் பேசுவதற்காக அவர் கடுகளவும் கூச்சப்படவில்லை என்பதுதான் அவருடைய தரத்துக்குச் சான்று. ஒரு வரியில் சொன்னால், குருமோனியே கூறுவதைப் போல, இவர் சவேையையும் நேசிக்கிறார், சன்மானத்தையும் நேசிக்கிறார். திருவாரூரில் புறப்பட்ட கழகத் தொண்டர் சன் டிவி அதிபரான கதையும் இதுவேதோன்.

தி.மு.க. ஆட்சியைப் பற்றி ஒரு அடிமட்ட கட்சித் தொண்டனிடம் கேளுங்கள். எல்லாவற்றையும் தலைவர்களே சுருட்டிக் கொள்கிறார்களென்றும் தன்னைப் போன்ற தொண்டனுக்கு ஆட்சியால் பயனில்லை என்றும் அலுத்துக் கொள்வான். “ஒரு வலேைவாய்ப்பு, ஒரு புறம்போக்கு நிலம், ஒரு காண்டிராக்டு... எதுவுமே இல்லையென்றால் எதற்காகத்தான் பாடுபட்டோம்?” என்று மிக யதார்த்தமாகக் கேட்பான். “தம்பி, ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்பதல்லவா உன் லட்சியம்” என்று கேட்டால், “நானும் ஏழதைான்; என்னுடைய சிரிப்பில் இறைவனைப் பார்த்துக் கொள்” என்பான். பதவியை மலேைதூண்டு என்றும், கொள்கையை வேட்டியென்றும் உவமானம் சொன்னவர்கள் இன்று ஊரறிய அம்மணமாக நிற்கும்போதும் தங்கள் இடுப்பில் வேட்டி இருப்பதாகத்தான் விளக்கம் சொல்கிறார்கள்.

தலைங்கானா உழவர் பாராட்டத்தசை சித்தரிக்கும் ‘மாப□மி‘ என்ற திரைப்படத்தின் ஓரு காட்சி நினைவைக்கு வருகிறது. நிலமற்ற ஏழை விவசாயியின் மகனான கதாநாயகன், விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை பிரித்து விநியோகம் செய்கிறான். தனக்கும் நிலம் ஓதுக்கும்மாறு மகனிடம் கஞ்சுகிறான் தந்தை. ஊருக்கலெல்லாம் கொடுத்து முடித்தபின் எஞ்சியிருக்கும் ஓரு துண்டு நிலத்தை தந்தைக்குக் காட்டுகிறான் மகன். முதலில் தந்தைக்கு நிலத்தை ஒதுக்கி விட்டு, “நான் தந்தையை நசேக்கிறனே் மக்களையும் நசேக்கிறனே்” என்று அவன் கவிதை சொல்லியிருக்கலாம். சொல்லியிருந்தால் அந்தக் கவிதை அவனை வில்லனாக்கியிருக்கும். கூரோனியவேபை் போல. கூற்றவாளிக் க□ண்டில் நிற்கும் கூரோனியே பணத்துக்காக நாட்டுக்கும் அணிக்கும் தூரோகம் செய்து விட்டதாக இந்தக் கணம் வரை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அதுவும் இதுவும்தான் என்கிறார்.

காசுக்கும் பாய் விரிப்பவள் காதலி அல்ல, சன்மானத்திற்கு எதிர்பார்த்து செய்யும் வலேை சவேை அல்ல என்று தரிந்தும் ‘அதுவும் இதுவும்தான்’’ என்கிறார்கள் போலி கம்ய□னிஸ்டு தலவைர்கள். அதுவும் இதுவும் என்ன இன்னும் பலதும் சரே்ந்ததாகத்தான் இருக்கிறது வாழ்க்கை. கொள்கைக்கும் நடமைுறைக்கும், ஆசைக்கும் அறநறெிக்கும், காதலுக்கும் கசப்புக்கும், தோழமைக்கும் பகமைைக்கும், தோற்றத்துக்கும் உண்மைக்கும் இன்னும் பலவிதமான எதிர்மறைகளுக்கிடயைிலான போராட்டம்தான் வாழ்க்கை. இவற்றில் அதுவா இதுவா என்று தரிவு செய்ய வணே்டிய தருணங்கள் பல வருகின்றன. பல நரேங்களில் அந்தத் தரிவு வாழ்க்கையின் திசையையே மாற்றி விடுகிறது. சிறியதொரு சறுக்கல் என்று நீங்கள் கருதுவது உங்களதை் திரும்ப முடியாத அதல பாதாளத்திலும் க□டத் தள்ளி விடுகிறது. நறெி பிறழ்தல் என்பது எதிர்பாராத சறுக்கலல்ல; நறெி பிறழாமை தற்சயெலான சாதனையுமல்ல.

உடலில் நுழையும் கிருமியபை் போன்றதல்ல உங்கள் சிந்தனையில் நுழையும் கிருமி. அதன் வரவையும் வளர்ச்சியையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் போற்றும் மதிப்பீடுகளை அந்தக் கிருமி மலெ்ல மலெ்ல அரிப்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். சொல்லப் போனால் நீங்கள் மட்டுமே அறிவீர்கள். நீங்கள் அறுந்து விழும்போதுதான் உலகம் நிமிர்ந்து பார்க்கிறது. ஆய்வு தொடங்குகிறது. இந்த ஆய்வின் சோதனசை் சாலை சம□கம். நீங்களோ நோயாளி அல்ல கூற்றவாளி.

உங்கள் வீழ்ச்சியை நோயனெ்று கருதும் பக்குவமிருந்தால் வீழ்ந்த பாதையைதை் திறந்து காட்டுவீர்கள். இல்லையலே் கூற்றத்தையே பூதியதொரு ஒழுக்கம் என்று நிலை நாட்ட முயல்வீர்கள். ‘அதுவும் இதுவும் தான்’’ என்று கூரோனியே சொன்னதபை் போல நீங்களும் ஓரு பூதிய கவிதை சொல்லக் க□டும்.

பூதிய கலாச்சாரம், ஜு□லை, 2000